

anmoder herefter styrelsesrådet om at træde i forhandling med De forenede Nationers kompetente organer med henblik på at undersøge, hvilke udbygninger af de bestående internationale organer der måtte være nødvendige for at sikre beskyttelse af foreningsfriheden, samt aflægge beretning herom til konferencen på et af dens første møder.

7. Delvis revision af konventionerne om natarbejde (kvinder) 1919 og 1934, af konventionen om unge menneskers natarbejde (industrien) 1919 og de heraf følgende ændringer i konventionen om arbejdsvilkår (afhængige territorier) 1947.

(Dagsordenens pkt. 9, 10 og 11).

Konferencen besluttede, at de under punkterne 9, 10 og 11 opstillede spørgsmål skulle henvises til behandling i een kommission om natarbejde, dog således at denne først behandlede spørgsmålet om revision af konventionen om kvinders natarbejde og det i forbindelse hermed stående spørgsmål om ændringer i konventionen om arbejdsvilkårene (afhængige territorier) og dernæst konventionen om unge menneskers natarbejde. Den eneste forskel i kommissionens sammensætning — bortset fra, at formanden og rapportøren ikke var den samme i begge møderækker — var, at den sydafrikanske regeringsrepræsentant var medlem af komiteen under behandling af spørgsmålet om kvinders natarbejde, hvor den danske regeringsrepræsentant var observatør, medens Danmark fik sæde i kommissionen, da denne behandlede spørgsmålet om konventionen om unge mennesker.

For så vidt angik revisionen af konventionen om kvinders natarbejde endes komiteen om det nedenfor aftrykte konventionsudkast. Det var navnlig på to punkter, revisionen skulle sætte ind. For det første havde erfaringerne fra krigen understreget nødvendigheden af, at selve begrebet »nat« (konventionens artikel 2) måtte gøres mere smidigt for at muliggøre anvendelsen af skifteholdsarbejde. En i så henseende påkrævet revision af den oprindelige konvention var allerede blevet gennemført i 1934, men ikke desto mindre var en yderligere revision på dette punkt påkrævet. Dernæst var det omfanget af »industriforetagender« (konventionens artikel 1), som komiteen måtte tage op til fornyet overvejelse. Hvad det første spørgsmål angik, var forholdet hidtil det, at 1934-konventionen definerer udtrykket »nat« som en periode af mindst 11 sammenhængende timer, der omfatter tiden mellem 10 aften og 5 morgen. De nu vedtagne bestemmelser foreskriver, at det skal være en periode af mindst 11 sammenhængende timer, der omfatter et af vedkommende lands kompetente myndigheder fastsat tidsinterval på mindst 7 sammenhængende timer i tiden mellem kl. 10 aften og kl. 7 morgen. Samtidig bestemmes det, at den kompetente myndighed kan foreskrive forskellige intervaller under hensyntagen til de enkelte landsdele, industrier eller foretagender, dog at arbejdsgivernes og arbejdernes organisationer skal rådspørges, forinden den træffer beslutning om, at et tidsinterval først skal indtræde efter kl. 11 aften. Den vedtagne ændring i teksten var resultatet af langvarige forhandlinger i kommissionen over ikke mindre end 5 ændringsforslag til den af bureauet foreslåede reviderede tekst.

Hvad virksomhedernes art angik, var man under forhandlingerne om denne bestemmelses affattelse inde på at udvide konventionens område til også at omfatte transportvirksomheder, herunder befording af passagerer og gods ad landevej, bane, indenlandsk vandvej eller ad luftvejen samt tillige godsekspedition i havne, varehuse og lufthavne. Dels fordi erfaringerne med hensyn til omfanget af kvinders beskæftigelse i disse virksomheder endnu ikke var helt afklaret, dels og navnlig fordi det kunne antages, at den af arbejdsorganisationen nedsatte industrikomité om transportvirksomhed måtte antages at have større forud-